

Karjalan maa meit odottaa ...

0,40 matkamme alkoi, oli edessä Karjalan maa. Aulis Punkka haki minut autollaan ja matkasimme Köyliöön. Sieltä Ari Jortikka oli lähtenyt pikkubussilla hakemaan Raumalta ja sieltäpäin tulevia: Maire Eurajoelta, Aira, Terttu ja Pentti Raumalta. Sinne olivat saapuneet Yrjö Norjasta ja Aini Ruotsista. Raumlaisia tuli myös Raili ja Teuvo. Pentti on myös ulkosuomalaisia, hän matkusti Espanjasta.

"Koulukaverukset" Helmi Lindström (Haikonen) ja Teuvo Matikka Mustosen-Uokkilan rannassa, josta ennen muinoin - 60 vuotta sitten- lähdettiin soutaen kouluun Unnunkoskelle. Kauniissa maisemissa kulki Härskensaaren lasten koulutie.

Sinikka, Juhani, Aulis ja minä nousimme autoon ja matka kohden Helsinkiä voi alkaa. Helsingistä matkaan liittyivät Anja, Laina ja Helmi, nyt oli porukka täynnä ja matka kohden tullia Vaalimaalle voi jatkua. Matka meni rattoisasti, kun Juhani opetti, Teuvo toimi kanttorina, Sinikka ja Yrjö kuvasivat videolle ja kamerakuvia taitaa olla jokaisella. Tulli oli melko täynnä rekkoja, mutta turisteja ei ollut paljon, joten selvisimme aika nopeasti tullista eteenpäin kohden Viipuria. Vanha karjalainen kulttuuri- kaupunki otti meidät Karjalan entiset lapset vastaan ystävällisesti. Tori oli aika vilkas, kauppiaita jonkun verran. Siinä vilahti ohi Kolikkoinmäki, missä olin lapsena sairaalassa, Punainen lähteentori, Papulankenttä, Monrepoon puisto, Viipurinlinna, Pyöreätorni jne... Kilpeenjoki, äitini syntymäkoti. Siinä menneisyyttä, osa meidän historiaamme.

Siellä lauloi linnut toisin ... Mannerheim-linja, missä pieni pysähdys, kohti Kiviniemeä. Paikka on muuttunut viime käyntini jälkeen. Vasemmalla entinen sotilassairaala, jossa olin viikon vuonna 1944. Oikealla vähän etäänpästä näkyy sotilaskasarmit, jotka ovat palvelleet myös venäläisiä. Matka jatkuu kohti Räisälää ja Vuoksenhelmeä. Gastiinitaan eli majataloon saavuimme klo 18.00. Majoitimme ja valmistauduimme aterialle. Loppuilta kului tutustumiseen ympäristöön. Seuraavana päivänä oli matkan kohteena Härškeensaari, missä olen syntynyt, samoin kuin meidän joukosta suurin osa.

Siunaa ja varjele meitä. Paikka, jossa seisot on pyhää maata. Kukkien lasku muistopatsaalle ja Juhanan pieni puhe. Kunnianosoitus menneiden sukupolvien muistolle.

Matka jatkuu, pysähdymme Hataran talon kohdalla, missä osa käy pikaisella tervehdyskäynnillä, jatkamme Haikosen Simon rantaan. Talon väkeä ei näy, mutta joku kurkkii ikkunasta kyllä. Oikealle jäivät Heikkilän Esan ja Töllimäen talot, näiden takaa kiertäen menimme meidän tontille, missä otimme pienet samppanjamaljat. Päästyämme tästä risukosta eroon matkamme suunnisti Peräniitylle. Perille emme päässeet autolla, joten porukka jakaantui, toiset lähtivät Matikalle, muut päättivät tehdä nuotion.

16.5.03 Räisälän Härškeensaaren matkalla serkukset vas. Aini Hytönen ja Aira Hatamo syntymäkotinsa seinustalla. Isänisämme Simo Haikosen talo on vielä pystyssä, mutta kaunis pihapiiri on julkasti ryjästetty. Ennen talvisotaa paikalla asuivat Simo ja Katri Haikonen kolmen poikansa perheiden kanssa, joten siltä paikalta on juuremme.

Karahti kirves oksaan, luiskahti käyttäjän käteen, halkaisi herraltaan kämmenen. Jäi muistoihin tuo Härškeensaari.

Ajelimme kiertoajelua Käkisalmissa. Entiset Waldhoffin tehtaot, laivaranta ja ortodoksikirkko olivat kohteitamme. Mielestäni Käkisalmi oli siisteimpiä kaupunkeja, mitä siellä näkee. Palattuamme asunnolle ohitimme Tiilikan talon ja myös Juhanan kotipaikan. Iltaa vietettiin yhteisillan merkeissä, saunoen ja makkaraa grillaten.

Jo vaikenee keväinen aamu ... Päivä vaikeni kauniina, kuten olimme tilanneetkin. Matkakohteemme tänään 17.6 oli koulumme ympäristö Unnunkoskella. Ajelimme aamiaisen syötyämme, Räisälän kirkolle, mistä pienen kauppakierroksen jälkeen jatkoimme ensin Ivaskan suuntaan, sitten Makkolan suuntaan. Kävimme Killatsun koskea katsomassa. Ne jotka tunsivat jotenkin paikkakuntaa, esittelivät, missä oli Sepän talo. Kuokkanen, Vaitoja, yms.

Nyt suuntasimme kohti Unnunkoskea. Saavuimme Timoskan koulun pihaan, missä vaihdoin muutamana sanan parin paikallisen asukkaan kanssa. Siskoni aloitti tässä koulun käynnin, ennen sotaa. Vasemmalla tuohon päätien varteen jäi ortodoksien rukoushuone ja myös Honkasen talo, jossa olin vierailut aiemmalla matkallani. Olimme Vaarin mäellä, missä asui ennen paljon Sinkkoja, tästä matkamme jatkui. Tulimme Väkelän sillalle ja siitä Junnanmäelle, seuraavaksi Unnunkosken nuorisoseuran talolle. Siellä pistäydyimme sisällä. Olihan meillä edellisellä matkalla tanssit tässä talossa. Ihailimme sillalta Unnunkosken kuohuja, jonka partaalla sijaitsi Lankisen mylly. Myllyn yläpuolella, pitäisi ehkä sanoa ylävirran suuntaan, Suutarin talo, mihin Härskensaarelta soudimme kouluveneellä.

Härskensaaroisia sekä Räisäläisen Sinikka ja Juhani. Tällä joukolla käytiin toukokuussa kotisaaren rakkailla rannoilla. Räisälä-juhlilla tavattiin limonaatiasusteissa.

Koulun pihaan tultuamme, meitä kohtasi pieni yllätys. Vielä kolme vuotta takaperin käydessämme koulu oli hyvässä kunnossa, nyt tuhkakasana. Yläkoulu oli jäljellä ja rouva pihamaalla kertoi sen olevan heidän kesäasunto ja kehotti käymään myös sisällä. Noudatimme kutsua. Muistuu mieleeni opettajat Naimi Vilppula ja Aino Pessi, jotka opettivat meitä alaluokkalaisia. Jo joutui armas aika, Oi muistatko vielä sen virren ... Sun rauhasi anna mulle jne ... esitin porukanjohdolle, että emmekö vähän laulaisi, niinkuin ennenkin teimme tällä pihamaalla, mutta ei ollut lauluhaluja tänään.

Jano yllätti, niinpä tehtiin piknik lähialueelle ja kahvinkeitto oli paikallaan. Kahvitauolle osallistui myös paikallista väestöä, kutsusta Auliksen ja myös Kaatosten tuttuja. Siirryimme naapuripitäjään Kaukolaan, sieltä Käkisalmen kautta Pyhäjärvelle. Ihailtuamme Pyhäjärven kirkkoa ja maisemia tulimme Särkisaloon.

Illalla oli pienimuotoinen illanvietto. Sinne oli kutsuttu myös hotellin johto ja henkilökunta, mutta tuntemattomasta syystä ketään paikallista väkeä ei tullut. Pakattiin laukut, huomenna on kotiin lähtö.

18.6 nyt on Herran pyhäpäivä, päivä parahin. Palata en sinne voine, polkujani kulkee toinen, minulle niin vieras ihminen! Haluan lopuksi esittää parhaat kiitokseni matkamme järjestäjille! Oppaalemme Juhanille, sekä ennen kaikkea ahkeralle ja ammattitaitoiselle kuljettajallemme Ari Jortikalle. Hyvää kesää ja paljon kiitoksia koko seurueelle, Toivottaa

Heka